

Χαίρετε ἀγαπητοὶ ἄγνωστοι φίλοι,

Χαίρετε ἐν Κυρίῳ!

Εἶμαι ἡ μοναχὴ Εὐλογία, καθηγήτρια φιλόλογος τὸ πάλαι ποτέ.

Συνταξιοδοτήθηκα πρόωρα, προκειμένου νὰ ὑπηρετήσω τὴν Παναγία μας σ' ἓνα μοναστήρι τῆς ὀρεινῆς Γορτυνίας.

Ἐλκύστηκα ἀπὸ τὴν προοπτικὴ ἑνὸς Ἐλευθέρου Ἑλληνικοῦ Σχολείου.

᾿Ω, ἡ ἐλευθερία!

Ἡ ἀποδέσμευση ἀπὸ τὶς ἐξαρτήσεις μας, τὰ πάθη μας, τὶς χαμερπεῖς ἐπιδιώξεις τοῦ ἐγκεντρισμοῦ μας. Ἡ ἐλεύθερη ἐπιλογὴ τῆς ἐν Χριστῷ ζωῆς, τῆς συμφιλίωσης, τῆς ἐπιστροφῆς καὶ τῆς ἔνωσης μὲ τὸν Θεὸ καὶ Κύριο καὶ Δημιουργό μας.

Μποροῦμε νὰ βροῦμε ξανὰ τὴν ψυχὴ μας;

Μποροῦμε νὰ κατακτήσουμε τὴν χαμένη ἐνότητα;

Νὰ γίνουμε λαμπεροὶ καὶ ὄμορφοι ζῶντας τὸ βάθος τῆς ἀνθρωπίνης ὑπάρξεως καὶ τοῦ κόσμου; Νὰ βροῦμε τὴν οὐσία καὶ τὸν ρόλο τῆς ψυχῆς μας, νὰ συνδεθοῦμε μὲ τὶς ρίζες μας, νὰ παντρέψουμε τοὺς γκρεμοὺς καὶ τὰ ὕψη τῆς ἑλληνικῆς ψυχῆς σὲ μία φωτεινὴ, ῥωμαλέα ἐνότητα;

Νὰ φύγουμε ἀπὸ τὴν γερασμένη ἀρρώστια ἑνὸς κόσμου ποὺ σήπτεται καὶ ὄζει, καὶ ποὺ μᾶς βαραίνει μερίδιο εὐθύνης σ' αὐτὴ του τὴν ἐξαθλίωση;

Τέτοια αἰσθάνομαι τὴν ἀποστολὴ ἑνὸς ἐλευθέρου ἑλληνικοῦ σχολείου. Γι' αὐτὸ προσφέρθηκα νὰ εἰσηγηθῶ κάποιες ἐνότητες στὴν ἀρχαία ἑλληνικὴ γλῶσσα.

Ἡ γλῶσσα ἐκφράζει τὴν ψυχὴ ἑνὸς λαοῦ, τὸν τρόπο ποὺ ἀντιλαμβάνεται τὸν κόσμο, μεταβιβάζει τὶς ἀξίες καὶ τὸ ἦθος τῆς φυλῆς, τοῦ γένους. Γι' αὐτὸ τὴν χτύπησαν ὕπουλα, ὅπως χτύπησαν καὶ τὴν ἱστορία καὶ τὴν πίστη μας, καὶ τὴν οἰκογένεια, τὸ φυτώριο αὐτὸ τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς. «*Εἶναι καιρὸς νὰ ποῦμε τὰ λιγοστά μας λόγια, γιατί αὐριὸν ἢ ψυχὴ μας κάνει πανιά*», λέει ὁ ποιητής.

Ἔτσι ἀπλὰ θὰ ἤθελα νὰ σᾶς μιλήσω γιὰ πράγματα ποὺ μοῦ ἀποκαλύφθηκαν καὶ μὲ δονῆσαν καὶ ποὺ ἠγάπησα. Χωρὶς τὸ πνεῦμα τῆς ξυλίνης, στεῖρας ἐπιστημοσύνης ποὺ χαρακτηρίζει τὴν ἐποχὴ μας.